Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 7, Issue 05 (May-2026)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.21

Women in Political Leadership: Progress and Barriers - A Study Based on Sri Lanka

Florida Simeon*,
Lecturer (Prob.) Department of Social Sciences Faculty of Arts and Culture Eastern University, Sri Lanka Sri Lanka.
Email: floridasimeon18@gmail.com
*Correspondence: floridas@esn.ac.lk.

Article Info
Received on 25-April-2026, Revised on 28-April-2026, Accepted on 29-April-2026, Published on 01-May-2026

ABSTRACT

Women's political leadership is a vital component of democratic governance, inclusivity, and sustainable development. Despite Sri Lanka's historical legacy of electing the world's first female Prime Minister, women's representation in political leadership has remained significantly low for a long period. This study provides a comprehensive analysis of the progress made in women's political leadership in Sri Lanka and the persistent barriers they face.

Based on secondary data, policy reports, and recent election results, this paper analyzes representation trends, quota systems, and socio-cultural constraints. Specifically, the 25% quota introduced in the 2018 Local Government elections and the significant shifts in the 2024 Parliamentary elections have increased women's participation. However, structural barriers within political parties, patriarchal mindsets, and economic constraints remain ongoing challenges. This study argues that mere numerical representation is insufficient; rather, empowered and meaningful leadership is what brings about true change. Furthermore, the study explores in detail the impact of the recently enacted Women's Empowerment Act, No. 37 of 2024.

KEYWORDS: *Politics, Sri Lanka, Leadership, Women, 2024 Election, Empowerment, Representation.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

அரசியல் தலைமைத்துவத்தில் பெண்கள்: முன்னேற்றமும் தடைகளும் - இலங்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு

[1]**புளோரிடா சிமியோன்,** விரிவுரையாளர், சமூக விஞ்ஞானங்கள் துறை, கலை கலாசார பீடம், கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவம் என்பது ஜனநாயக ஆட்சி, அனைவரை யும் உள்ளடக்குதல் மற்றும் நிலையான அபிவிருத்தி ஆகியவற்றின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். ஒரு பெண் பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுத்த உலகின் முதல் நாடு என்ற வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் இலங்கைக்கு இருந்தபோதிலும், அரசியல் தலைமைத்துவத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் நீண்டகாலமாக மிகக் குறைவாகவே இருந்து வந்துள்ளது.[1] இந்த ஆய்வு இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களையும், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் நீடித்த தடைகளையும் விரிவாக ஆராய்கிறது.[1] இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள், கொள்கை அறிக்கைகள் மற்றும் அண்மைக்கால தேர்தல் முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பிரதிநிதித்துவப் போக்குகள், ஒதுக்கீட்டு முறைகள் மற்றும் சமூக-கலாச்சாரக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றை இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது.[1] குறிப்பாக 2018 ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 25% ஒதுக்கீடு மற்றும் 2024 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஆகியவை பெண்களின் பங்கேற்பை அதிகரித்துள்ளன.[2] இருப்பினும், அரசியல் கட்சிகளுக்குள் நிலவும் கட்டமைப்புத் தடைகள், ஆணாதிக்க மனப்பாங்குகள் மற்றும் பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை இன்னும் சவால்களாகவே உள்ளன.[1] வெறும் எண்ணிக்கையிலான பிரதிநிதித்துவம் மட்டும் போதுமானதல்ல, அதிகாரமளிக்கப்பட்ட மற்றும் அர்த்தமுள்ள தலைமைத்துவமே உண்மையான மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும் என்று இந்த ஆய்வு வாதிடுகிறது.[1] மேலும், அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்ட 2024 ஆம் ஆண்டின் 37 ஆம் இலக்க பெண்களின் வலுவூட்டல் சட்டத்தின் தாக்கம் குறித்தும் இந்த ஆய்வு விரிவாக அலசுகிறது.[4]

திறவுச் சொற்கள்: அரசியல், இலங்கை, தலைமைத்துவம், பெண்கள், 2024 தேர்தல், வலுவூட்டல், பிரதிநிதித்துவம்.

1. அறிமுகம்

அரசியல் தலைமைத்துவத்தில் பெண்களின் பங்கேற்பு என்பது ஜனநாயகம், அனைவரையும் உள்ளடக்கிய ஆளுமை மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படைத் தூணாக

| Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.[1] முடிவெடுக்கும் நிறுவனங்களில் பெண்களின் இருப்பு, பிரதிநிதித்துவ சமத்துவத்தை மேம்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினரையும் உள்ளடக்கிய கொள்கை முடிவுகளுக்கும் வழிவகுக்கிறது.[1] பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவம் ஜனநாயகத்தின் சட்டபூர்வத்தன்மையை வலுப்படுத்துவதாக அறிஞர்கள் வாதிடுகின்றனர்; ஏனெனில் அது வாக்காளர்களின் பன்முகத்தன்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் ஆளுமை முறைகள் அதிக பங்களிப்புடனும் சமத்துவத்துடனும் இருப்பதை உறுதி செய்கிறது.[1]

உலகளவில் கடந்த சில தசாப்தங்களாக பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் படிப்படியான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.[1] 2025 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் தேசிய நாடாளுமன்றங்களில் பெண்களின் உலகளாவிய சராசரி 27.5% ஐ எட்டியுள்ளது.[6] இருப்பினும், தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் இந்த வளர்ச்சி சீரற்றதாகவே உள்ளது. இந்தச் சூழலில், இலங்கை ஒரு தனித்துவமான முரண்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது.[1] 1960-ல் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவை உலகின் முதல் பெண் பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுத்ததன் மூலம் இலங்கை ஒரு உலகளாவிய சாதனையைப் படைத்தது.[1] அதைத் தொடர்ந்து சந்திரிகா குமாரதுங்க ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றார். இந்த அடையாள ரீதியான முன்னேற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களின் ஒட்டுமொத்த பிரதிநிதித்துவம் நீண்டகாலமாக 6% க்கும் குறைவாகவே நீடித்தது.[1]

2024 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனாதிபதி மற்றும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல்கள் இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாக அமைந்துள்ளன.[2] குறிப்பாக, ஹரிணி அமரசூரிய பிரதமராகப் பதவியேற்றதும், நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களின் எண்ணிக்கை 10.7% ஆக உயர்ந்ததும் புதிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளன.[2] இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, இலங்கையின் பெண் அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் வரலாற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்வதோடு, தற்போதைய மாற்றங்கள், சட்டரீதியான சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பன்முகத் தடைகளை விரிவாக விவாதிக்கிறது.

2. இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி

இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் பயணம் நீண்ட மற்றும் சிக்கலான வரலாற்றைக் கொண்டது. 1931 ஆம் ஆண்டிலேயே டொனமூர் அரசியலமைப்பின் கீழ் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.[1] இது பல வளர்ந்த நாடுகளை விட முன்கூட்டியே இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு முற்போக்கான நடவடிக்கையாகும்.

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 7, Issue 05 (May-2026)
www.tamilmanam.in *DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026*

2.1 ஆரம்பகாலப் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் சாதனைகள்

இலங்கை அரசுப் பேரவைக்குத் (State Council) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் பெண் பிரதிநிதி திருமதி அடெலீன் மொலமுரே ஆவார்.[8] 1947 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய முதல் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் புளோரன்ஸ் சேனநாயக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.[9] 1960 ஆம் ஆண்டு சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க பிரதமராகப் பதவியேற்றமை ஒரு வரலாற்று மைல்கல்லாகும்.[1] இதனைத் தொடர்ந்து 1994 இல் சந்திரிகா குமாரதுங்க ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.[1] இந்த நிகழ்வுகள் இலங்கையை ஒரு முன்னோடி நாடாக உலக அரங்கில் அடையாளப்படுத்தின.

2.2 வம்ச அரசியல் மற்றும் அதன் தாக்கங்கள்

ஒரு நெருக்கமான வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு, இந்த ஆரம்பகாலச் சாதனைகள் அரசியல் பங்கேற்பில் ஒரு பரவலான பாலின சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.[1] மாறாக, அவை குறிப்பிட்ட சமூக-அரசியல் சூழல்களில் வேரூன்றிய வம்சாவளித் தன்மையைக் கொண்டிருந்தன.[1] சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் அரசியல் பிரவேசம் அவரது கணவர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கவின் மறைவைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அரசியல் சூழலால் எளிதாக்கப்பட்டது.[1] இதேபோல் சந்திரிகா குமாரதுங்கவின் அரசியலும் ஒரு முக்கிய அரசியல் குடும்பத்தைச் சார்ந்திருந்தது.[1]

இத்தகைய வம்ச அரசியல் முறை (Dynastic Politics), சாதாரண அல்லது அடிமட்டப் பெண்களுக்கு அரசியல் அதிகாரத்தை எட்டுவதில் பெரும் தடையாக இருந்தது.[1] பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவம் என்பது ஒரு ஜனநாயகப் பிரதிநிதித்துவத்தின் இயல்பான அம்சம் என்பதை விட, அது ஒரு விதிவிலக்கானது மற்றும் குடும்ப அங்கீகாரத்தைச் சார்ந்தது என்ற கருத்தை இது வலுப்படுத்தியது.[1] இதன் விளைவாக, அரசியல் களம் ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பிலேயே நீடித்தது.[1]

ஆண்டு	முக்கிய மைல்கல்	விவரம்
1931	வாக்குரிமை	பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது [1]
1960	சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க	உலகின் முதல் பெண் பிரதமர் [1]
1994	சந்திரிகா குமாரதுங்க	முதல் பெண் ஜனாதிபதி [1]
2018	25% ஒதுக்கீடு	உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் அறிமுகம் [1]
2024	10.7% பிரதிநிதித்துவம்	நாடாளுமன்றத்தில் வரலாற்று சாதனை [2]

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 7, Issue 05 (May-2026)
www.tamilmanam.in *DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026*

3. அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் தற்போதைய போக்குகள்

இலங்கையில் அண்மைக்காலமாக பெண்களின் அரசியல் பங்களிப்பில் சில குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, பொருளாதார நெருக்கடிக்குப் பிந்தைய அரசியல் மாற்றங்கள் பெண்களின் பங்கேற்பிற்குப் புதிய களங்களை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளன.[2]

3.1 நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம்

நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் உலக சராசரியான 26% உடன் ஒப்பிடும்போது குறைவாகவே உள்ளது.[1] இருப்பினும், 2024 பொதுத்தேர்தல் முடிவுகள் ஒரு முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகின்றன.[2] 2024 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் 24 பெண் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர், இது நாடாளுமன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர்களில் 10.7% ஆகும்.[2] இது 2020 ஆம் ஆண்டில் இருந்த 5.3% உடன் ஒப்பிடும்போது இருமடங்கு வளர்ச்சியாகும்.[2]

3.2 உள்ளூராட்சி மன்றப் பிரதிநிதித்துவம்

உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் 25% கட்டாய ஒதுக்கீடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை மிக முக்கியமான கொள்கை மாற்றமாகும்.[1] இது பெண் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை 2% லிருந்து சுமார் 20% க்கும் மேலாக உயர்த்தியது.[1] இருப்பினும், இந்த எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு என்பது முடிவெடுக்கும் அதிகாரமாக முழுமையாக மாறவில்லை என்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.[1] பல பெண் உறுப்பினர்கள் இன்னும் கட்சிப் படிநிலைகளுக்குள் ஓரங்கட்டப்பட்டே உள்ளனர்.[1]

நிர்வாக நிலை	பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் (%)	தரவு மூலம்
நாடாளுமன்றம் (2024)	10.7%	2
உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் (2018)	22.8%	3
மாகாண சபைகள் (2014)	6.83%	3
அமைச்சரவை (2024)	9.09%	10

4. பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவத்திற்கான முன்னேற்றங்கள்

இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பை மேம்படுத்த பல நிறுவன ரீதியான சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத் தலையீடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன.[1]

4.1 2024 பெண்களின் வலுவூட்டல் சட்டம் (Women's Empowerment Act No. 37 of 2024)

2024 ஜூலை மாதம் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தச் சட்டம், பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு வலுவான பொறிமுறையை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.[4]

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் [5]:

- **பெண்கள் பற்றிய தேசிய ஆணைக்குழு (National Commission on Women):** பெண்களின் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தவும், மீறல்கள் குறித்து விசாரணை செய்யவும் ஒரு தன்னாட்சி பெற்ற ஆணைக்குழுவை நிறுவுதல்.[4]
- **பெண்களுக்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர் (Ombuds):** பாலின அடிப்படையிலான வன்முறைகள் மற்றும் உரிமைகோரல்கள் தொடர்பான புகார்களைக் கையாள ஒரு பெண் ஓம்புட்ஸ்மேன் அதிகாரியை நியமித்தல்.[4]
- **தேசியக் கொள்கை:** பெண்களின் முன்னேற்றம் மற்றும் வலுவூட்டல் பற்றிய தேசியக் கொள்கையை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்துதல்.[4]
- **பொருளாதார வலுவூட்டல்:** குறிப்பாக மாற்றுத்திறனாளிப் பெண்களின் பொருளாதார சுதந்திரத்தை உறுதி செய்தல்.[11]
- **சம ஊதியம்:** சமமான வேலைக்கு சமமான ஊதியம் வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்தல்.[4]

இந்தச் சட்டம், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பெண்களுக்கெதிரான அனைத்து வகையான பாகுபாடுகளையும் ஒழிப்பதற்கான உடன்படிக்கையின் (CEDAW) கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.[4]

4.2 சிவில் சமூக அமைப்புகளின் பங்களிப்பு

Demo Finland மற்றும் One-Text Initiative (OTI) போன்ற அமைப்புகள் இலங்கையில் பெண் அரசியல்வாதிகளுக்குத் தலைமைத்துவப் பயிற்சிகளை வழங்கி வருகின்றன.[2] 2019 முதல் 2023 வரை சுமார் 600 பெண் அரசியல்வாதிகள் இத்தகைய பயிற்சிகள் மூலம் பயனடைந்துள்ளனர்.[2] இந்தப் பயிற்சிகள் அவர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கை, ஊடகக் கையாளுதல் மற்றும் கொள்கை வகுப்புத் திறன்களை வழங்கியுள்ளன.[2]

5. பெண் அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் முன் உள்ள தடைகள்

முன்னேற்றங்கள் ஒருபுறம் இருந்தாலும், பெண்களின் அரசியல் பயணத்தை முடக்கும் பல கட்டமைப்பு மற்றும் சமூகச் சவால்கள் இன்றும் நீடிக்கின்றன.[1]

5.1 ஆணாதிக்க அரசியல் கலாச்சாரம்

இலங்கை அரசியல் களம் ஆணாதிக்க விழுமியங்களில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது.[1] அரசியல் கட்சிகள் பெரும்பாலும் ஆண்களுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கின்றன.[1] வேட்பாளர் தெரிவின் போது, ஆண்களே "வெற்றிபெறக்கூடிய வேட்பாளர்களாக" கருதப்படுவதால், பெண்கள் கட்சிப் பட்டியல்களில் கீழ்நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.[1] மேலும், அரசியல் கட்சிகளின் உயர்மட்ட

முடிவெடுக்கும் குழுக்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.[2]

5.2 பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள்

தேர்தல் பிரச்சாரங்களுக்குத் தேவையான பாரிய நிதி ஆதாரங்கள் பெண்களிடம் இருப்பதில்லை.[1] ஊடக விளம்பரங்கள், பிரச்சாரக் கூட்டங்கள் மற்றும் போக்குவரத்துச் செலவுகள் ஒரு பெண் வேட்பாளருக்கு பெரும் சுமையாகும்.[1] இலங்கையில் பெண்களின் உழைப்புச் சக்தி பங்களிப்பு 31% ஆக உள்ள நிலையில், ஆண்களின் பங்களிப்பு 67.8% ஆக உள்ளது.[10] இந்த வருமான இடைவெளி அவர்களின் அரசியல் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.[10]

5.3 வன்முறை மற்றும் இணையவழித் துன்புறுத்தல்

பாலின அடிப்படையிலான வன்முறை பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பிற்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாகும்.[1] பெண் அரசியல்வாதிகள் சமூக ஊடகங்களில் தனிப்பட்ட முறையில் அவதூறுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர்.[2] ஆசிய-பசிபிக் பிராந்தியத்தில் உள்ள பெண் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களில் 60% பேர் இணையவழி வன்முறையை எதிர்கொள்வதாக சர்வதேச நாடாளுமன்ற ஒன்றியத்தின் அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது.[13] இத்தகைய வன்முறைகள் பெண்களைப் பொதுவாழ்விலிருந்து பின்வாங்கச் செய்கின்றன.[1]

5.4 சமூக-கலாச்சார மனப்பாங்குகள்

"அரசியல் என்பது ஆண்களுக்கான களம்" என்ற பிம்பம் சமூகத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது.[1] பெண்கள் தங்கள் குடும்பப் பொறுப்புகளையும் அரசியல் பணிகளையும் சமநிலைப்படுத்துவதில் பெரும் சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.[1] சமூக எதிர்பார்ப்புகள் பெரும்பாலும் பெண்களை வீட்டுப் பராமரிப்புப் பணிகளுடனேயே முடக்கி விடுகின்றன.[1]

6. 2024 தேர்தலும் ஹரிணி அமரசூரியவின் வரலாற்று வெற்றியும்

2024 நாடாளுமன்றத் தேர்தல் இலங்கையின் பெண் அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு பொற்காலமாகும்.[2] இத்தேர்தலில் தேசிய மக்கள் சக்தி (NPP) பெரும் வெற்றியைப் பெற்றதுடன், பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தையும் அதிகரித்தது.[14]

6.1 பிரதமர் ஹரிணி அமரசூரிய

ஹரிணி அமரசூரிய ஒரு சட்டத்தரணியாகவும் கல்வியாளராகவும் இருந்து அரசியலுக்கு வந்தவர்.[2] 1994 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இலங்கையின் முதல் பெண் பிரதமராக அவர் பதவியேற்றுள்ளார்.[2] 2024 தேர்தலில் கொழும்பு மாவட்டத்தில் 6,55,289 விருப்பு வாக்குகளைப் பெற்று அவர் சாதனை படைத்தார்.[15] இது ஒரு பெண் வேட்பாளர் இலங்கை தேர்தல் வரலாற்றில் பெற்ற மிக உயர்ந்த வாக்குகளாகும்.[15]

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

6.2 2024 தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் உறுப்பினர்கள்

இத்தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 24 பெண்களில் 21 பேர் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்.[14] இவர்களில் 19 பேர் தேசிய மக்கள் சக்தியைச் (NPP) சேர்ந்தவர்கள்.[14]

பெயர்	மாவட்டம்	அரசியல் கட்சி	பின்னணி
கலாநிதி ஹரிணி அமரசூரிய	கொழும்பு	NPP	பிரதமர், கல்வியாளர் [15]
ஹேமாலி வீரசேகர	கம்பஹா	NPP	சமூக செயற்பாட்டாளர் [15]
சரோஜா சாவித்திரி போல்ராஜ்	மாத்தறை	NPP	தமிழ் பேசும் மலையகப் பின்னணி [15]
அம்பிகா சாமுவேல்	பதுளை	NPP	தோட்டத் தொழிலாளர் செயற்பாட்டாளர் [15]
ரோகிணி கவிரத்ன	மாத்தளை	SJB	அனுபவம் வாய்ந்த அரசியல்வாதி [15]
கிருஷ்ணன் கலைச்செல்வி	நுவரெலியா	NPP	மலையகச் சமூகப் பிரதிநிதி [15]

மலையகச் சமூகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அம்பிகா சாமுவேல் மற்றும் கிருஷ்ணன் கலைச்செல்வி ஆகியோரின் வெற்றி, விளிம்புநிலை பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தலில் ஒரு முக்கிய மைல்கல்லாகும்.[15]

7. பாரதியாரின் பெண் விடுதலைச் சிந்தனைகளும் இன்றைய அரசியலும்

பெண்களின் அரசியல் மற்றும் சமூக எழுச்சிக்கு இலக்கியங்கள் ஒரு பெரும் உந்துசக்தியாகத் திகழ்கின்றன. குறிப்பாக, மகாகவி பாரதியாரின் கவிதைகள் பெண்களின் வீரத்தையும் சுதந்திர உணர்வையும் போற்றுவனவாக உள்ளன. இக்கவிதைகள் இலங்கையின் தமிழ் பேசும் பெண் தலைவர்களின் அரசியல் விழிப்புணர்விற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.

பாரதியார் தனது "புதுமைப் பெண்" கவிதையில் பெண்களின் தகைமையைப் பின்வருமாறு போற்றுகிறார்:

"நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும், நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால் செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்;" [17]

அரசியல் தலைமைத்துவத்திற்குத் தேவையான மிக முக்கியமான பண்பு "அச்சமின்மை" ஆகும்.

| Copyright © Author(s)

இதனை பாரதியார் தனது "அச்சமில்லை" பாடலின் மூலம் வலியுறுத்துகிறார்:

"அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே இச்சகத்து ளோரெலாம் எதிர்த்துநின்ற போதினும் அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே" [18]

பெண்கள் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும், அவர்கள் நீதி செலுத்த வேண்டும் என்ற பாரதியாரின் கனவு 2024 தேர்தலில் பல பெண் சட்டத்தரணிகள் மற்றும் சமூகப் போராட்டக்காரர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்குச் சென்றதன் மூலம் நனவாகி வருவதைக் காணலாம். பாரதியார் கூறியது போல:

"ஏது மில்லாத புல்லறி வோம்பல ஈனப் பழக்கங்கள் நாட்டுதல் வேண்டா; நீதி செலுத்துதல் பெண்களுக்காமே, நித்தமும் வாழ்வுயர்த்தும் பெண்களுக்காமே." [19]

"மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே மாதவம் செய்திட வேண்டுமம்மா" என்ற கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் வரிகளும் பாரதியாரின் சிந்தனைகளும் பெண்களின் தன்னம்பிக்கையை ஊட்டும் கருவிகளாகத் திகழ்கின்றன.[18]

8. பன்முகத்தன்மை மற்றும் விளிம்புநிலை பெண்கள்: ஒரு பகுப்பாய்வு

பெண்களின் அரசியல் பங்களிப்பை ஒரு சீரான அனுபவமாகப் பார்க்க முடியாது. இனம், வர்க்கம் மற்றும் புவியியல் அமைவிடம் ஆகியவை அவர்களின் சவால்களைத் தீர்மானிக்கின்றன.[1]

8.1 இனம் மற்றும் அரசியல் விளிம்புநிலை

தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள், குறிப்பாகப் போர் பாதிப்புக்குள்ளான பகுதிகளில், கூடுதல் தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.[1] 2024 தேர்தலில் சரோஜா சாவித்திரி போல்ராஜ் மாத்தறை மாவட்டத்தில் வெற்றி பெற்றமை மற்றும் மலையகப் பெண்கள் நுவரெலியா, பதுளை மாவட்டங்களில் வெற்றி பெற்றமை இந்தத் தடைகளைத் தகர்க்கும் ஒரு முயற்சியாகும்.[15]

8.2 தோட்டத் தொழிலாளர் (மலையக) பெண்கள்

இலங்கையில் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகமாக மலையகத் தமிழ் பெண்கள் உள்ளனர்.[1] கல்வியறிவு மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்புகள் குறைவாக உள்ள சூழலில், இவர்கள் அரசியல் கட்சிகளின் கீழ்மட்டப் பணிகளுக்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றனர்.[1] எனினும், அம்பிகா சாமுவேல் போன்றோர் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு எதிரான போராட்டங்களின் மூலம் மக்கள் செல்வாக்கைப் பெற்று நாடாளுமன்றத்திற்குச் சென்றது ஒரு பாரிய சமூக மாற்றமாகும்.[15]

9. முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தில் பெண்களின் பங்கு

அரசியல் நிறுவனங்களில் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பது மட்டும் போதாது, அவர்கள் கொள்கை வகுப்பு மற்றும் முடிவெடுக்கும் அதிகார நிலைகளில் இருக்க வேண்டும்.[1]

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

9.1 அமைச்சரவை மற்றும் உயர்மட்டப் பதவிகள்

2024 தேர்தலுக்குப் பிந்தைய அமைச்சரவையில் பெண்களின் எண்ணிக்கை இன்னும் குறைவாகவே உள்ளது. 21 அமைச்சர்களில் இருவர் மட்டுமே பெண்கள் (ஹரிணி அமரசூரிய மற்றும் சரோஜா சாவித்திரி போல்ராஜ்).[2] இது நிர்வாகத்தில் இன்னும் பாலினச் சமநிலை முழுமையாக எட்டப்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

9.2 நாடாளுமன்றக் குழுக்கள்

பெண் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் காக்கஸ் (Women Parliamentarians' Caucus) கட்சி வேறுபாடின்றி பெண்களின் நலன்களுக்காகச் செயல்படுகிறது.[20] இதன் தற்போதைய தலைவராக சரோஜா சாவித்திரி போல்ராஜ் செயல்படுவதுடன், சமிந்திரணி கிரியெல்ல மற்றும் சமன்மலி குணசிங்க ஆகியோர் உப தலைவர்களாக உள்ளனர்.[20] இத்தகைய அமைப்புகள் சட்ட சீர்திருத்தங்களில் பெண்களின் குரலை வலுப்படுத்த உதவுகின்றன.

10. கொள்கைப் பரிந்துரைகள்

இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவத்தை மேம்படுத்த பின்வரும் நடவடிக்கைகள் அவசியமானவை:

1. **தேசிய மட்டத்தில் ஒதுக்கீடு:** உள்ளூராட்சி மன்றங்களைப் போலவே நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களிலும் பெண்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் 30% இட ஒதுக்கீட்டைச் சட்டமாக்குதல்.[1]
2. **கட்சிப் படிநிலைகளில் மாற்றம்:** அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் உட்கட்சித் தேர்தல்கள் மற்றும் வேட்பாளர் நியமனங்களில் பாலினச் சமத்துவத்தைக் கடைப்பிடிப்பதை உறுதி செய்தல்.[1]
3. **நிதி உதவி:** பெண் வேட்பாளர்களின் தேர்தல் செலவுகளுக்காக ஒரு பொது நிதியத்தை (National Fund for Women) உருவாக்கி, அதன் மூலம் நிதி ஆதாரங்களை வழங்கல்.[4]
4. **வன்முறைத் தடுப்பு:** பெண் அரசியல்வாதிகளுக்கு எதிரான இணையவழி மற்றும் நேரடித் துன்புறுத்தல்களைத் தடுக்க கடுமையான சட்டங்களை அமல்படுத்தல்.[4]
5. **தலைமைத்துவப் பயிற்சிகள்:** அடிமட்ட நிலையில் உள்ள பெண்களுக்குத் தொடர்ச்சியான அரசியல் மற்றும் நிர்வாகப் பயிற்சிகளை வழங்கல்.[2]

11. முடிவுரை

இலங்கை, ஆரம்பகால அடையாளச் சாதனைகளுக்கும் நீண்டகாலக் கட்டமைப்புத் தடைகளுக்கும் இடையிலான ஒரு சிக்கலான அரசியல் சூழலைக் கொண்டுள்ளது.[1] 2024 தேர்தல் முடிவுகள் மற்றும் பெண்களின் வலுவூட்டல் சட்டம் ஆகியவை ஒரு புதிய நம்பிக்கையை விதைத்துள்ளன.[2] பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் அதிகாரமளித்தலுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை

நிரப்புவதற்கு நிறுவன ரீதியான, சமூக-கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்கள் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டும்.[1]

பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவம் என்பது வெறும் பிரதிநிதித்துவ விவகாரம் மட்டுமல்ல, அது ஜனநாயகத்தின் முழுமைக்கும் நாட்டின் நிலையான வளர்ச்சிக்கும் அவசியமானதாகும்.[1] பாரதியார் கண்ட புதுமைப் பெண்களாக, இலங்கைப் பெண்கள் சட்டங்களை இயற்றுபவர்களாகவும், நீதி செலுத்துபவர்களாகவும் மாறும்போதுதான் உண்மையான ஜனநாயகம் மலரும். 2024 இல் ஏற்பட்ட இந்தத் தொடக்கமானது, எதிர்காலத்தில் ஒரு சமத்துவமான அரசியல் கலாச்சாரத்தை உருவாக்குவதற்கான ஒரு படிக்கல்லாக அமையும்.

Reference

[1]. Bjarnegård, E. (2013) Gender, Informal Institutions and Political Recruitment: Explaining Male Dominance in Parliamentary Representation. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
[2]. Available at: https://doi.org/10.1057/9781137349404
[3]. Bourdieu, P. (1986) 'The forms of capital', in Richardson, J. (ed.) Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education. New York: Greenwood Press, pp. 241–258.
[4]. Available at: https://home.iitk.ac.in/~amman/soc748/bourdieu_forms_of_capital.pdf
[5]. Centre for Poverty Analysis (CEPA) (2017) Poverty and Social Exclusion in Sri Lanka. Colombo: CEPA.
[6]. Available at: https://www.cepa.lk/publications/poverty-and-social-exclusion-in-sri-lanka/
[7]. Childs, S. and Krook, M.L. (2009) 'Analysing women's substantive representation: From critical mass to critical actors', Government and Opposition, 44(2), pp. 125–145.
[8]. Available at: https://doi.org/10.1111/j.1477-7053.2009.01279.x
[9]. Crenshaw, K. (1989) 'Demarginalizing the intersection of race and sex: A Black feminist critique of antidiscrimination doctrine', University of Chicago Legal Forum, 1989(1), pp. 139–167.
[10]. Available at: https://chicagounbound.uchicago.edu/uclf/vol1989/iss1/8
[11]. Dahlerup, D. (2006) Women, Quotas and Politics. London: Routledge.
[12]. Available at: https://doi.org/10.4324/9780203099038

[13]. Election Commission of Sri Lanka (2018) Local Government Elections and Women's Representation. Colombo: Election Commission.
[14]. Available at: https://elections.gov.lk/web/en/elections/women-representation.php
[15]. Gunawardena, C. (2000) 'Women, politics and the state in Sri Lanka', Social Scientist, 28(3/4), pp. 33–54.
[16]. Available at: https://www.jstor.org/stable/3518034
[17]. Gunawardena, C. (2015) Women and Political Change in Sri Lanka. Colombo: Social Scientists' Association.
[18]. Available at: https://www.ssalanka.org
[19]. Haniffa, F. (2014) Muslim Women, Reform and Activism in Sri Lanka. Colombo: International Centre for Ethnic Studies.
[20]. Available at: https://ices.lk/publications/muslim-women-reform-and-activism-in-sri-lanka/

[21]. International Foundation for Electoral Systems (IFES) (2022) Women's Political Representation in Sri Lanka: Electoral System Analysis and Recommendations. Washington, DC: IFES.
[22]. Available at: https://www.ifes.org/publications/womens-political-representation-sri-lanka
[23]. Inter-Parliamentary Union (IPU) (2023) Women in National Parliaments: Global Data. Geneva: IPU.
[24]. Available at: https://data.ipu.org
[25]. Institute of Policy Studies of Sri Lanka (IPS) (2022) Breaking the Bias: Increasing Women's Political Participation in Sri Lanka. Colombo: IPS.
[26]. Available at: https://www.ips.lk/talkingeconomics/2022/03/08/breaking-the-bias-increasing-womens-political-participation-in-sri-lanka/
[27]. Jayawardena, K. (1996) Feminism and Nationalism in the Third World. London: Zed Books.
[28]. Available at: https://doi.org/10.5040/9781350220146
[29]. Jayawardena, K. (2016) Women and Political Change in Sri Lanka. Colombo: Social Scientists' Association.
[30]. Available at: https://www.ssalanka.org
[31]. Kodikara, C. (2014) Women's Political Representation in Sri Lanka. Colombo: International Centre for Ethnic Studies.
[32]. Available at: https://ices.lk/publications/womens-political-representation-in-sri-lanka/
[33]. Kodikara, C. and Wickramasinghe, M. (2012) 'Gender and politics in Sri Lanka', in Gender and Politics in South Asia. Colombo: ICES.
[34]. Available at: https://ices.lk
[35]. Krook, M.L. (2009) Quotas for Women in Politics: Gender and Candidate Selection Reform Worldwide. Oxford: Oxford University Press.
[36]. Available at: https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780195375677.001.0001
[37]. Lovenduski, J. (2005) Feminizing Politics. Cambridge: Polity Press.
[38]. Available at: https://politybooks.com/bookdetail/?isbn=9780745625308
[39]. Mackay, F., Kenny, M. and Chappell, L. (2010) 'New institutionalism through a gender lens', International Political Science Review, 31(5), pp. 573–588.
[40]. Available at: https://doi.org/10.1177/0192512110388788
[41]. Phillips, A. (1995) The Politics of Presence. Oxford: Clarendon Press.
[42]. Available at: https://doi.org/10.1093/0198294159.001.0001
[43]. Pitkin, H.F. (1967) The Concept of Representation. Berkeley: University of California Press.
[44]. Available at: https://publishing.cdlib.org/ucpressebooks/view?docId=ft0k4003fg
[45]. Ross, K. et al. (2012) The Media and the Representation of Women. Cresskill, NJ: Hampton Press.
[46]. Available at: https://www.researchgate.net/publication/292970283
[47]. UN Women (2013) Women's Leadership and Political Participation. New York: United Nations.
[48]. Available at: https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2013/12/womens-leadership-and-political-participation

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன் I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work